

BOOM&STROOM

december 2021, nummer 129

Schipper, mag ik overvaren?

Het varen zit hem in het bloed. Hij groeide op als zoon van een binnenschipper en doorkruiste met zijn ouders de Nederlandse wateren. Later werd zijn vader Leen veerman en in 2007 gaf die het stokje aan hem door. Een gesprek met Richard van Oijen, veerman van het Rhedense voetveer, de WUTA.

Wat betekent WUTA eigenlijk?

"Die naam heb ik overgenomen van mijn vader. WUTA staat voor Wacht Uw Tijd Af en is eigenlijk een oproep aan de passagiers om rustig te wachten tot ze aan de beurt zijn."

Wat is er nodig om een goede veerman te zijn?

"Allereerst moet je het grootvaarbewijs en het marifoonbewijs hebben. Met de marifoon communiceren we als schippers onderling. We gebruiken hem voor werkgerelateerde zaken, maar soms ook gewoon voor de sociale contacten. Daarnaast is het belangrijk om goede sociale vaardigheden te hebben. De passagiers zien toch liever een vriendelijk gezicht dan een chagrijn. Verder moet je tegen een stormpje kunnen, want weer of geen weer, varen doen we altijd, behalve bij zware mist of technische problemen."

Je woont in De Steeg. Waarom woon je daar zo graag?

"Het is een dorp, het is groen en het is rustig. Ik ga 's morgens lopend naar de Steegse haven waar de pont 's nachts ligt afgemeerd en dan vaar ik op mijn gemakje naar Rheden. In De Steeg is er minder kans op schade en het is gewoon veiliger. Mijn vrouw fietst 's zomers regelmatig naar Rheden om bij mij aan boord te eten en dan varen we samen terug naar De Steeg."

Geschiedenis van het voetveer

“Het schip is in 1959 gebouwd voor de Amsterdamse haven en het werd ongeveer 50 jaar geleden omgebouwd tot de huidige veerpont. Tot die tijd liep de IJssel vanaf Lathum door de Rhederlaagse meren, maar rond 1970 werd hij afgesneden, zodat het verloop van de rivier wat rechter was. Het voetveer in Velp en het veer Zeldenrust werden opgeheven en daarvoor in de plaats kwam deze veerpont. In 1986 kocht mijn vader het veer van het echtpaar Van Muilwijk uit Dieren en in 2007 nam ik het van hem over.”

IK HOU
(1,5 METER AFSTAND)
VAN JOU

Wat zijn de leuke en minder leuke kanten van jouw werk?

"Ik zit de hele dag op het water en zie allerlei bootjes voorbijkomen. Het is heel afwisselend werk, met steeds andere mensen. Ik heb mijn vaste klanten die aan de ene kant van de IJssel wonen en aan de andere kant werken, maar ook veel binnenlandse en buitenlandse toeristen die een rondje fietsen of naar het strand gaan. Ze maken graag een praatje met me, eigenlijk net als bij de kapper. Ook heb ik een soort VVV-functie. Toeristen kunnen bij mij terecht voor informatie over de omgeving. Soms heb ik een piekbelasting, bijvoorbeeld tijdens Dreamfields. Dan staan er regelmatig meer dan 100 passagiers te wachten en is het doorstampen, maar dat maakt het werk juist leuk. Wat er minder is aan mijn werk zijn de lange dagen. Van april tot oktober werk ik zo'n 14 uur per dag en zeven dagen per week. Dat betekent dat sociale contacten onderhouden moeilijk is, omdat ik laat thuis ben en vroeg weer op moet. Als het mooi weer is, kan ik geen terrasje pakken zoals andere mensen en mijn vakantie moet wachten tot het winterseizoen."

Wie betaalt de veerman?

"Alleen van de inkomsten van het veer kan ik niet rondkomen. Om het veer in de vaart te houden, ben ik afhankelijk van gemeentelijke subsidie. Gelukkig vindt de gemeente Rheden het ook belangrijk dat het veer blijft varen."

Wat waren de gevolgen van de coronapandemie voor jou?

"Op de pont hebben we spatschermen geplaatst en een tekst op het dek om anderhalve meter afstand te houden. Verder ging het aantal passagiers dat tegelijk overgezet kon worden omlaag van 90 naar 20, dus mensen moesten wat langer wachten, maar 2020 was voor mij een heel goed jaar. Omdat er weinig anders te doen was, gingen de mensen vaker een rondje fietsen. Wat wel opviel, was dat de doelgroepen veranderden: meer jeugd en minder werkverkeer en buitenlandse gasten."

Wat is het gekste dat je ooit hebt meegemaakt?

"Ik heb ooit bijna een aanvaring met een koe gehad. Die sprong vlakbij de pont in het water en dreef een stuk de rivier af. Gelukkig kon ze een eind verder zelf weer op de kant klimmen."

Hoe ziet jouw toekomst eruit?

"Ik blijf zeker tot mijn pensioen varen. Dat is nog een jaar of 16, 17. Daarna verkoop ik de veerpont, want ik heb geen opvolger, maar mijn vrouw en ik denken erover om daarna een bootje te kopen en daarmee door Nederland te trekken. Het bloed kruipt toch waar het niet gaan kan."

Het Rhedense voetveer is van april tot begin oktober in de vaart. Voor meer informatie: www.veerdienstrheden.nl

Tekst: Ilonka Tiemens Foto's: Jikke Göbel